Wenemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja Kwantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakitide eest, mis üle 12 naela kaaluwad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwalitsus saatjale kwitungi ettenäitamise peale paki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wastuta postiwalitsus mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Цѣнное" (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkisid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Денежное на ..... руб." adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wõõrsmaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kunni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wõõrsmaale iga Wenemaa piiriäärse maadesse, nimelt Saksamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Waikraha wõib kirja sees saata kuni 9¾ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja kuldraha kunni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sisse pandud olema, et ta ilikuda ei anna. Kadumaminemise korral maksab kroonu kwitungi ettenäitamise peale täie summa wälja.

Postisaadetused sisemaksmise teel on lubatund Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Saksamaale, 254 krooni Austriasse ja 266 franki Prantsusemaale ja Helweetsiasse. — Kättesaamise tulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriasse kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helweetsiasse frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrahwi sõnumite maks on kahesugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwel Wenemaal on 15 kop. Maks iga üksiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasse Europa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaukaasiasse 5 kop. 3) Asia-Wenemaale 10 kop.

Stempelmargid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja aktide peale, kelle wäärtus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne iehetülgetise kontoraamatute peale, telleste wõla peal wõetud kauba sisekirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliige-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sündimise- ja ristimise tähtede ning attestadide ja kaebuskirjade peale igasse kohtusse. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-he rublaline stempelmark on wolikirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Maalt linna.

„Wõtku tont seda talupoja elu!" ütles Lepiku Jaan tuppa sisse astudes ja läki-läkit warnale pandes. „Orja tui koer, maksa teistele tibakese töö eest weerist hinda ja see, mis sa müüd, mis sa põllust saad, ei maksa midagi!"

„Jaan, mis sa siis nii pahandad, mis sul jälle äpardust on olnud!" küsis perenaene Mari lahkesti, kes woki tagas istudes töö seisma oli jätnud ja sisse astujale mehele armsasti otsa waatas.

„Äpardust! Kas seda äpardust puudus on. Hobune lõppis ära — 150 rubla mokas. Lehma wedasime lauda taha wareste ja ronkade söödaks — 50 rubla jälle sääl, nüüd lähen linanatukest mis suure töö ja hoolega puhtaks haritud, linna wiima, ja säh sulle, nende eest maksetakse mulle 25 rubla, mõtle, paljalt kakskümmendwiis rubla kaal! Nii see asi enam ei lähe. Pere tahab, lapsed tahawad, ise tahame, kust seda kõik wälja wõtta!"

„Jah, nii see ju on. Tead ju isegi, lina on ju tänawu odaw, mis sääl siis nüüd nõnda kurjustada, kannatame ära. Ega aasta aastale wend ei ole. Tulewal aastal ehk paraneb kõik, saame rohkem saaki põllust, ja hinnad tõusewad ehk ka!" seletas Mari, sülgas näpu pääle ja hakkas uuesti lõnga wärtnasse weeretama.

„Sul ikka need hääd lootused, sul see wana usk südames, ehk paraneb kõik, wast muutuwad ajad, wast tõusewad wilja- ja lina hinnad! Kust nad tõusewad, nad langewad alatasa. Müü odre, müü rukkid, mis sa säält saad? Näruseid kopikaid, muud midagi. Ja sulastele ladu rublasid wälja, mitte kümneid, waid sadasid ja siisgi ütlewad nad, et peremehel on hää elu, tal talu ja maa käes!" lausus Jaan wihaselt ja istus laua äärde.

„Juuli!" hõikas perenaene. „Too liha ahjust lauale ja muretse kapist kõrwalist ka, peremees tahab süüa!"

„Mis weel süüa wõi olla, mu hing on selle talu elu pääle nii täis et —"

„Ah jäta nüüd järele," julges Mari ta lauset katkesta, „ega linnasgi parem pole elada!"

„Parem on muidugi kui siin. Tead sääl turu ääres Laumetsa Karla. Waata kuis ta wõerastemaja ja teemaja jookseb, muudkui wõtab lahe käega raba wastu. Kus meie seda näeme. Mis sa saad oma wõinapast, kui sa turule lähed? Paar rubla närakat üle lahe kõlme